

חק-קארטי:

גבורת הפחד

שאין להם תקדים בהיסטוריה. אפשר היה לחשוב שאחרי מעשה כזה תקבור אותו ההגנה. הריפך קרה: אלפי מאמרים שנק' תבו נגדו רק הגבירו את הפרסומת האדירה.

גוויות על הדרך

המכשיר החזק ביותר בידי ג'ו הוא ועדת הסנאט לחקירת פעולות הממשלה, שהוא משמש כיושב ראש שלה. להעדה זו הוא יכול להזמין כל פקיד ממשלתי, וכל אדם שיש לו מגע כלשהו עם הממשלה. אם המו' זמן משתף פעולה ואומר בדיוק את אשר ג'ו מבקש שיאמר, הרי הוא יכול לצאת מן המבחן בריא ושלם, להוסיף ולפרנס את משפחתו. אולם אוי לו אם הוא מסרב לעשות זאת. שכל יהיה מר ונמהר. ג'ו ממסיר עליו שאלות, וכוף תשובה עליהן היא האשמה עצמית. לא יתן לו זמן להשיב כראוי, ישפוך עליו קיתון של האשמות. לרבבות העוקבים אחרי החקירה ברדיו ובטלוויזיה, ברור שהעד הוא קומוניסט פושע.

דרכו של מק'קארטי רועה אלפי גוויות פוליטיות של אנשים שניסו להתנגד לו. ריבם היו אנטי-קומוניסטים טובים. כי מיום עלייתו ועד היום הזה עוד לא גילה ג'ו מק'קארטי אפילו קומוניסט אמיתי אחד. אלא שהדבר, לא איכפת לו כלל.

הגנו על התמרים!

המוזר הוא שהאדם שביצע מבצע היסטורי זה רחוק מלהיות איש גדול. ג'ו מק'קארטי אינו גאון מטורף כמו היטלר, פוליטיקאי מחונן כמו מוסוליני, מדינאי זריז כמו

הדוגמה הקלאסית לשאלה מסוג זה: "האם הפסקת כבר להכות את אשתך?"

אפילו אם הנשאל עונה כן, הרי הוא מודה בכך שעשה זאת בעבר. בצורה זו יש לחוקר תמיד האפשרות להשי' מיץ את הנחקר,

עוד מימי וושינגטון. ג'ו צעק חמס, טען שהסירוב מוכיח את האשמה. טרומאן התי' חרט, המציא את התיקים. ג'ו טען שהוציאו מחוכם בינתיים מסמכים חיוניים. המשטרה חקרה, מצאה שכל המסמכים ישנם. ג'ו טען שבינתיים הוגנבו חזרה לתיקים. בסופו של דבר, לא הביין עוד איש מה בדיוק קרה. אך היה ברור שג'ו מק'קארטי הוא לוחם אמיץ בקומוניזם.

ועדת החקירה החליטה שהאשמת מק' קארטי היתה "מעשה רמאות וגניבת דעתו של העם האמריקאי". כעבור זמן מה הגיעה שעתו של יושב-ראש הוועדה להיבחר מחדש. ג'ו לחם נגדו באופן פעיל. הוא הפיץ ברב' בות טופסים תמונה של המועמד, כשהוא לוחץ את ידו של ראש המפלגה הקומוניסטית

ביותר ששנה הנשיא טרומאן מעולם. בשעת החקירה לא הביא הסנאטור אף שמץ של הוכחה לדבריו. אולם החקירה סיפקה לו רמקול, שנשא את קולו מקצה המדינה עד קצה. הוא ידע לנצלו. במקום להצטדק, השמיע מיד שורה שלמה של האש' מות נוספות, עוד יותר אגדתיות מן הקוד' מות. היתה זאת שיטתו מאז. הוא הודה בכך בגלוי לב: "למדתי בזירת הבוקס שהיגן מנוצח ברגע שאתה נסוג ומתחיל להגן על עצמך. עליך להמשיך ולהתקיף כל הזמן!"

ג'ו עשה כך. כשלא הצליח להמציא אף שם אחד של קומוניסט העובד במשרד-החוץ, הודיע שידוע לו שמו של ראש שרות הריגול הסובייטי באמריקה. היה זה שמו של פרו'

בערב חורפי אחד, בפברואר 1950, הוזמן סנאטור צעיר ובלתי-ידוע לחלוטין, לגאום לפני אסיפה של חברי המפלגה הריפובלי-קאית, באחת הערים הפחות-חשובות בארצות הברית. שם הסנאטור היה יוסף ריימונד מק'קארטי, הריגול לקראו לעצמו "ג'ו". התאריך הפך היסטורי. כי באותו ערב נולדה אישיות בינלאומית ששמה ידוע כיום לכל ילד בלונדון, ראנגון ותל-אביב. מה קרה באותו ערב ששינה את פני העולם? הסנאטור לא ידע על מה כדאי לו לדבר. הוא הכין שלושה נושאים — ביטוח סוציאלי, שיכון, ריגול קומוניסטי. הוא רצה לדבר על השיכון, נושא שהתעסק בו קודם לכן כחבר הסנאט. אולם ראש המפלגה המקומית העדיף את הנושא ה"שלישי".

ג'ו מק'קארטי לא ידע דבר על הריגול הקומוניסטי בממשלה. הוא התיעץ עם חבר עתונאי. לבסוף עשה מעשה פשוט: בשעת הגאום הוציא מכיסו גליון נייר, ניפנף בו באוויר והכריז: אני מחזיק בידי כאן רשימה של 205 קומוניסטים בעלי פנס-מפלגה. העובדים כיום במשרד-החוץ האמריקאי. שר' החוץ, דין אצ'יטון, יודע שהם קומוניסטים ואינו מפטר אותם. המסקנה: הקומוניסטים הם מכונים את מדיניות-החוץ של ארצות הברית.

להתקיף כל הזמן!

באותו רגע לא שם איש לב לכך שאירע מאורע היסטורי. העתונאים הזכירו את הגאום רק במלים מספר. עבר שבוע שלם עד אשר עלה בודעתו של מישוה לשאול את ראש המפלגה הדימוקרטית בסנאט מה דעתו עליו. ראש המפלגה חיך, הסתפק בהערה שג'ו מק'קארטי הוא גדול צייד הכותרות בעולם.

תמונה מזויפת

ועדת הסנאט ביקשה מג'ו להוכיח את האשמותיו המקוריות. ג'ו טען שהתוכחות נמצאות בתיקי משרד-החוץ עצמו, דרש שיביאו את התיקים. הנשיא טרומאן סירב להמציא את התיקים, בהסתמך על תקדימים

ג'ו מק-קארטי, הסנאטור הצעיר ממדינת וויסקונסין, ידוע כייד הקומוניסטים, אולם למעשה לא צד עזי היום אף קומוניסט אודנס אחד. לעומת זאת מעלה ג'ו בהשג'ו מדי יום ביומו, יכול אגרי של כותרות. עתונים שמנוה, שכל אחת מהן מהוה שלב כסולם המעלה מחהום האלמוניות אח זבן המכולת. לשעבר למשרה החשובה ביותר בעולם, האדם ששמר הפך מלה חדשה בחריסר שפוח, כינייהן עבריה, עלול חוך ארבע שנים לקבוע גורלות מיליונים - מסוקיה עד תל-אביב.

האמריקאית. כשנתברר שהתמונה מזויפת, כבר היה זה מאוחר מדי. המועמד, שהיה סנאטור מכובד ושמרני ביותר, נוצח בבחי' רות. מאותו רגע כמעט ולא נמצא עוד איש שהיה מוכן לערר על עצמו את חמתו של ג'ו מק'קארטי.

כסנאטור יכול ג'ו להאשים כל אדם בכל דבר, מבלי שיסתכן במשפטי עלילה. הוא קרא לג'ורג' מארשל, הרמטכ"ל של המלחמה וממציא תוכנית מארשל המפורסמת, אדם הנערץ על כל החוגים האמריקאיים כמעט כקדוש, בשם "בוגד שהשתחף במעשי בגידה

